

er jeg enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Kineftad) i, at det vilde være en overdreven Formalisme, om man vilde behandle denne Undblæelse paa denne Maade. Mig forekommer det, at denne Undblæelse, navnlig naar den sammenholdes med, at den meget ærede Formand for Valgbestyrelsen i sin Protokol indfører, at han er bleven valgt til Formand, medens han dog har glemte at lade dette Valg ske, kun har den Betydning, at bemeldte høitærede Formand for saa vidt kommer til at staa i et noget komisk Lys. Dette anser jeg altsaa som en af de mere komiske Sider ved den foreliggende Sag, og en anden Side, som har samme Karakter, er Klagepunktet om den dødfumme Mand, der var loolig undskyldt i ikke at kunne afgive sin Stemme mundtlig. Men her er det paa den anden Part, at det komiske falder, nemlig paa Klagerne, som ikke burde have haft saa stor Hast med at gjøre Sagt paa denne dødfumme Mand; men først skulde han undersøgt Sagen nærmere, inden de toge dette Punkt med. Dernæst maa jeg erkjende, at der er sket meget store Overtrædelser af Valgløvens § 42, ja, jeg kan ikke se rettere, end at denne Paragraf i Grunden er overtraadt fra Først til Sidst, lige fra den første Bestemmelse, hvor det hedder, at, naar de tilstedekomende Vælgere have opgivet deres Stemme, bliver Formanden derom at underrette af det Medlem af Valgbestyrelsen, som fører Valglisten, til den sidste Bestemmelse, hvorefter Formanden, naar Valglisten og Stemmelisten ere understrevede, skal bekendtgjøre, at Afstemningen er sluttet. Det er oplyst i Forhøret, at Valgbestyrelsens Formand har holdt sit Kommeubr i Haanden. Jeg vilde ønske, at han havde holdt Valgløven i Haanden og havde læst lidt mere i denne Lov; thi den, der under saa bevægede Forhold paatager sig at lade Valget i en saa stor Kommune som Aalborg, og det oven i Kjøbet uden at have faaet noget egentligt Mandat dertil, saa at han betragter sig som selvstændig Formand, er særlig opfordret til at holde sig Valgløvens Forskrifter saa nøie som mulig efterrettelig, og han maa vide, at de ere givne for at overholdes. Det er ingenlunde min Mening, at det var en uheldig, sjudsket eller upraktisk Fremgangsmaade, Formanden brugte. Overtimod, jeg synes, at den var ret fornuftig, og at den gjerne kunde være foreskrevet i Valgløven som Norm; men den, der er foreskrevet, er en ganske anden. I eet Punkt er det vel muligt, at Flertallet gjør Formanden lidt Uret, naar det nemlig sigter han for at have afluttet Stemmeregningen paa et Tidspunkt, da flere Vælgere endnu begjærede at stemme. Efter Formandens egen bestemte Erklæring, var det ham uafvendende, om der, den Gang Afslutningen skete, var Vælgere, der endnu ønskede at stemme, og det maa altsaa antages, at Ingen raadte til ham eller paa anden Maade tilkjende-

gav noget Onske om at komme til at stemme. Hvis der nu desuagtet forelaa Bevis for, at der var Vælgere, der ønskede noget Saa-dant, burde Flertallet ved Udbragning af Forhørene have sat Thinget i Stand til at dømme derom, men det er ikke sket. Det er muligt, at Flertallet forstaaer denne Bemærkning paa den Maade, at der senere, efter at Afstemningen var sluttet, altsaa efter Kvarters Udløb, kom Vælgere, som vilde stemme, og at de da bleve afviste. Dette er jo rigtig og indrømmet af Formanden. Men hvis man overhovedet gaar ind paa, at dette Kvarters Frist maatte sættes, er det klart, at han efter dette Kvarters Forløb var i sin fulde Ret til at afvise dem, som senere kom. Dette Punkt skal jeg dog ikke komme nærmere ind paa, da en Undersøgelse deraf kræver et større Kendskab til Forhørene, end det har været mig muligt i saa kort Tid at erhverve; men jeg skal holde mig til denne Frist af et Kvarter, og jeg maa da sige, at fra den Forhandling, der fandt Sted i 1867 om Valgløven, og som ogsaa berørte dens § 42, maa jeg drage en anden Slutning end den, der blev dragen af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Kineftad). Det er vel saa, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. N. Hansen) ingenlunde selv med nogen Styrke betonede den væsentlige Forskjel, der var imellem det Forslag, han fremsførte til 2den Behandling, og de Udtalelser, han fremskom med under 1ste Behandling; men den stærke Modsetning herimellem blev dog paa anden Maade og fra anden Side bragt meget tydeligt og korrekt frem for det høie Thing. Der var nemlig et andet Medlem, vor nuværende Formand, som havde stillet et Forslag, der omtrent faldt sammen med det Forslag, der var stillet af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. N. Hansen), og det nævnte ærede Medlem bemærkede da, at han havde stillet det, fordi han efter de Udtalelser, som ved 1ste Behandling vare fremkomne fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds, havde haft Grund til at vente, at dennes Forslag vilde have faaet et andet Indhold, nemlig at han vilde have beholdt en vis Frist for Anmeldelsen af Vælgere, som endnu ikke havde afgivet deres Stemmer, hvortil jeg — det siger Formanden — mente, at naar den foreskrevne Underretning var modtagen, burde der uden nogen Frist skides til Stemmef afgivningens Afslutning, for saa vidt ikke Noget umiddelbart efter den foretagne Opfordring meldte sig til Afgivelse af sin Stemme. Dette er saa tydeligt og klart, som det vel kan forlanges, og jeg maa rigtig nok hævde, at, naar Thinget, efter at en saadan Udtalelse var fremkommen, uden at den i mindste Maade blev modsagt af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. N. Hansen), vedtog det sidstnævnte ærede Medlems